

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิมวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖

ปรากฏตามคำร้องว่า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาครได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีแพ่งรวม ๑๐ คำร้องมายังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ดังนี้

๑. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่างกองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจอทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๒. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่างกองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โจอทก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณ์ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๓

๓. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โจอทก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยทั้งสี่ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจอทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งราย คันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๕. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอรีน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๗. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๘. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอไสตติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอไสตติกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๙. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ของศาลแพ่ง ระหว่าง กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๑๐. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ ของศาลจังหวัดสมุทรสาคร ระหว่าง กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

คำร้องทั้งสิบคำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การปฏิเสธและยื่นคำร้องขอให้ศาลส่งความเห็นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินขายหนี้สินของบริษัทยุทธศาสตร์หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสั่งระงับการดำเนินกิจการซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้งสิบคำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้องมีปัญหาเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุบทมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การยื่นคำร้องต่อศาลโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี” มีความหมายชัดเจนที่จะต้องเป็นบทบัญญัติในมาตราใดมาตราหนึ่งหรือ

หลายมาตราของกฎหมายที่ผู้ร้องประสงค์จะหยิบยกขึ้นโต้แย้งว่า บทบัญญัติในมาตรานั้นๆ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตราใด ดังนั้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ จะต้องระบุบทมาตราให้ชัดเจนเพื่อให้เข้าใจได้ว่าบทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้งสิบคำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ โดยไม่ได้ระบุบทมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติมาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่รับคำร้องทั้งสิบคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๕ ให้ยกคำร้อง

นายปรีชา เถลิมาณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ